

i Byerne 687 Lærere mod 450 Lærerinder. Ved de højere Skoler er der forholdsvis langt færre Lærerinder. Dog kan mærkes, at der ved Landets 6 Seminarier er ansat 8 Lærerinder. Ved Abnormskolerne er der 57 Lærerinder mod 40 Lærere. Lønnen er gennemgaaende mindre end i Danmark og forholdsvis er Lærerindernes Begyndelsesløn endda ikke saa lidt ringere. Til Gengæld er der saa en Del Lærerindeembeder, der er bedre end de danske. Ved Abnormskolerne faar saaledes Lærerinder af højere Lønningsgrad 1400 Kr. i Begyndelsen, og stiger senere til 1600 og 1800.

Der er i Norge for Tiden 1200 Telegrafistinder, deraf 23 Bestyrerinder. De sidste begyndte med en Gage af 1400 Kr. og kan stige til 1700 Kr.; Assistenterne faar 900 Kr. og kan stige til 1400 Kr. Ogsaa i Postvæsenet, i By og paa Land, er der ansat mange Kvinder. I Regeringskontorerne er der ansat en Del Kvinder; særlig kan mærkes, at i Kvindefængslet udføres den største Del af Betjeningen af Kvinder.

Kvindernes Stemmeret i Norge har god Fremgang. I 1890 stemte 44 Storthingsmænd derfor; i 1893 stemte 53 for det. Forslaget har altsaa nu Flertal i Thinget, men for at blive vedtaget skal det have $\frac{2}{3}$ af alle Stemmer. Et paafaldende Fremskridt er ogsaa det, at Højre, som ved sidste Debat udtalte sig i mange, lange og stærke Taler mod Forslaget, denne Gang har — tiot bomstille. End ikke Biskop Heuck oplod sin Mund. Men endnu stemte hele Højre trofast mod Forslaget.

Verdensudstillingens Jury. Der er 57 amerikanske og 37 fremmede Kvinder i Juryen. Forholdet er for de førstes Vedkommende 7 Kvinder mod 10 Mænd, for de sidste 1 Kvinde mod 5 Mænd. Efter at være udnævnte af Kommissionsræderne for de forskellige Stater, er de alle, dog navnlig de amerikanske, blevne underkastede en indgaaende Prøvelse af „*The Board of Lady Managers*“, enkelte af de indenlandske er forkastede og erstattede af andre. Deres Arbejde er blevet dem anvist af Mrs. Meredith, som er Kvindernes Repræsentant i Juryudvalget. De arbejder i alle Afdelinger — Kunst, Litteratur, Agerdyrkning, Fiskeri — blot med Undtagelse af Bjærgværksdrift, Elektricitet og Maskineri.

Verdensudstillingens Kvindekomité, „*The Board of Lady Managers*“ bestaar af Repræsentanter for alle de forenede Stater. Under Forsæde af Mrs. Potter Palmer har de i den første Halvdel af Udstillingstiden holdt Møder næsten hver Dag og forhandlet alle Sager, Kvindernes vedrørende. Disse Møder har været livlige, undertiden stormfulde; men — som Chicago Tribune bemærker — dersom man havde sat en Samling uøvede Mænd til at forhandle parlamentarisk, vilde de næppe have gjort det bedre. Hele Forskellen, mener Bladet, vilde have været den, at have Kvinderne grædt, vilde Mændene have skældt ud eller maaske endog gaaet til Haandgribeligheder. Særlig roser man — og det med Rette — Mrs. Potter Palmer for hendes dygtige Ledelse af Forhandlingerne. Ikke mindre paa sin Plads har hun været som Værtinde ved en lang Række Festligheder, givne til Ære dels for fremmede Gæster, dels for Udstillingsfunktionærer, alle under Ledelse af „*The Board of Lady Managers*“ og som oftest i Kvindebygningen.

En indiansk Kvinde. For 80 Aar tilbage fandtes der i Staten Washington en Indianerstamme, hvis Høvding Seattle var venligsinnet mod Amerikanerne og mod en bestemt Affindelsessum ønskede at overdrage dem sit Land.

Men inden Kontrakten blev afsluttet, døde Høvdingen, og hans Stamme, der hadede Amerikanerne og havde været rasende over Høvdingens Afstaaelsesplan, samledes Aftenunder efter Seattles Begravelse, besluttede enstemmigt ikke at bringe Planen til Udførelse, men derimod den næste Nat at forsøge en Overrumpling af Amerikanernes Fort paa den anden Side af Floden.